

ЗГ **ГЕОТЕХМИН**
КОРПОРАТИВНА СОЦИАЛНА ОТГОВОРНОСТ

ПЪРВИ ОНЛАЙН КОНКУРС ЗА ДЕЦАТА
НА СЛУЖИТЕЛИТЕ ОТ ГРУПА ГЕОТЕХМИН
„СИЛАТА НА ДОБРОТО“

ПЪРВИ ОНЛАЙН КОНКУРС ЗА ДЕЦАТА НА СЛУЖИТЕЛИТЕ ОТ ГРУПА ГЕОТЕХМИН „СИЛАТА НА ДОБРОТО“

Скъпи читатели,

Пред вас е книжка с творби, спечелили награди в първия онлайн конкурс за децата и внуците на служителите от Група ГЕОТЕХМИН „Силата на доброто“.

Повече от 100 участници от 5 до 18 години създадоха писмени творби и изкуство, в които показаха своите знания, талант и вдъхновение. Художествените произведения бяха оценени от авторитетно и независимо жури, което присъди 32 награди.

Събрахме най-високо оценените творби в тази малка е-книжка – свидетелство за мислите и чувствата на децата на Група ГЕОТЕХМИН в необичайното време, в което живеем. Времето, в което едно голямо предизвикателство пред човечеството - COVID-19, ни кара да бъдем по-добри и да преоткрием ценността на добродетелите – човеколюбието, всеотдайността, честността, съпричастието, взаимната помощ, героизма и спасяването на човешки живот.

В тази книжка участниците в конкурса „Силата на доброто“ ни казват, че щастието е в това да правим добро, че дори малките неща, които носят радост на другите, ни даряват мигове на удовлетворение, че помощта ни дава повече щастие, отколкото ако правим нещо за себе си. Както е казал Сократ, добродетелта и щастието са неделими.

Изказваме благодарност на всички участници, на техните родители и близки, които им съдействаха в първия онлайн конкурс на Група ГЕОТЕХМИН.

Бъдете здрави, добри и щастливи!

КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

РИСУНКА

Първа Възрастова група
от 5 до 10 години

I награда

Дарина Делина, 9 години

„Направи добрина“

II награда

Таня Петкова, 5 години

II награда

Виктория Младенова, 8 години

„Силата на доброто“

II награда

Георги Петров, 9 години

III награда

Денислав Маринов, 5 години

„Лято на село“

III награда

Никол Спасова, 9 години

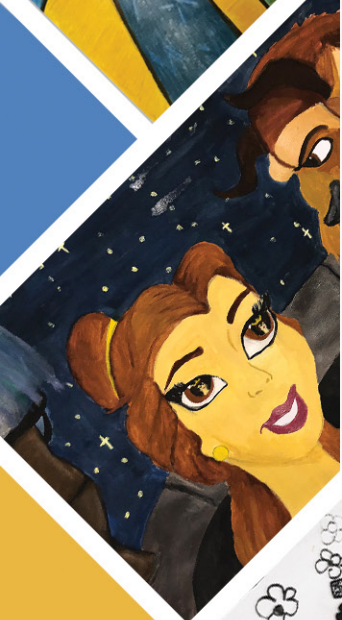
„Да спасим Възрастните хора“

КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

КОЛАЖ, ПЛАСТИКА

Първа Възрастова група
от 5 до 10 години

I награда

Даниела Иванова, 7 години

„Майчин дом“

I награда

Симона Гергова, 10 години

„Можем да се справим заедно срещу Ковид-19“

II награда

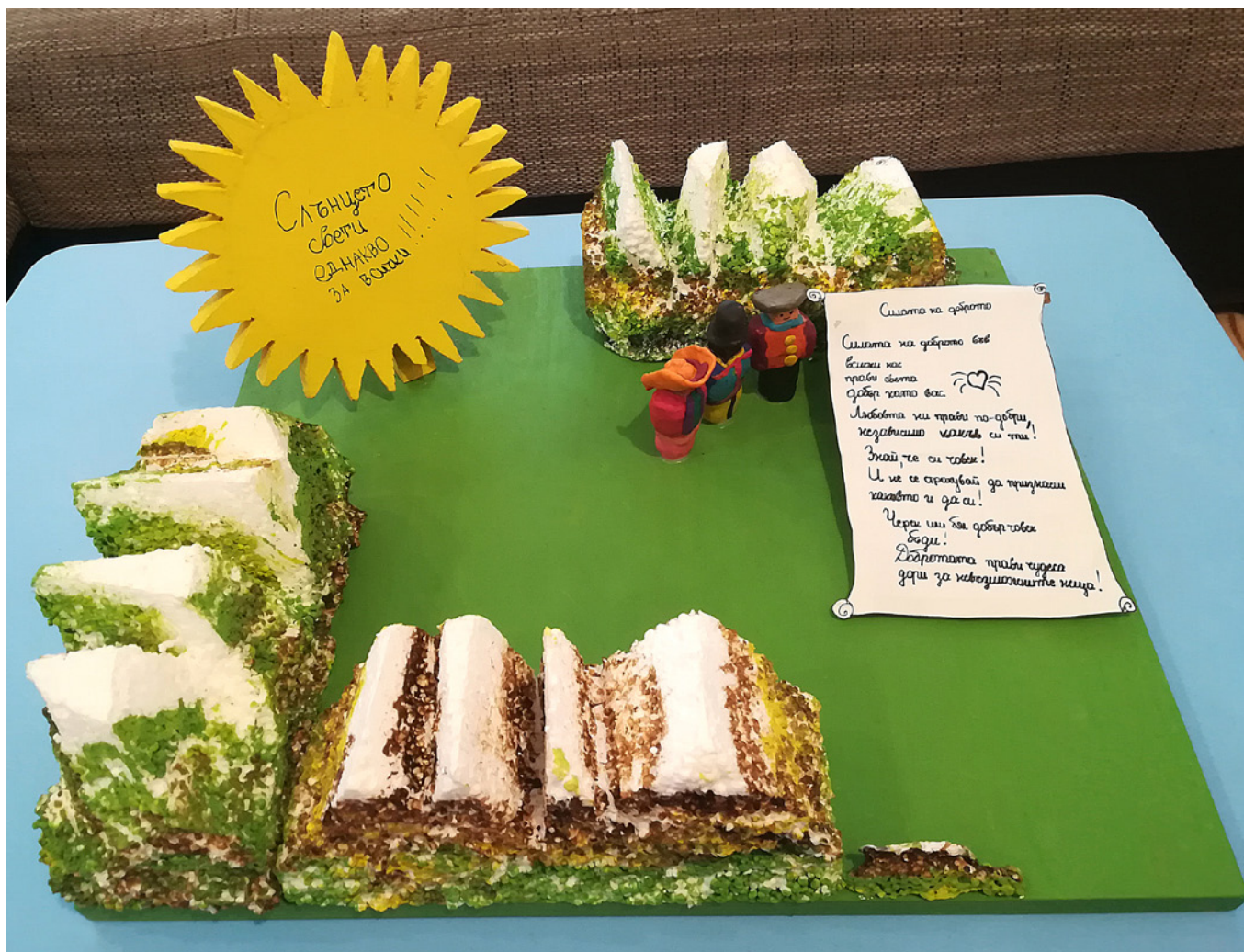
Петър Гайдаров, 10 години

„Всичко ще бъде наред“

III награда

Катерина Делина, 10 години

„Силата на доброто“

КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

ВИДЕО КЛИП

Първа Възрастова група
от 5 до 10 години

I награда

Симон Йорданов, 6 години

„Защо трябва да си мием ръцете“

Здравейте, мили приятели,

Сега ще направим един експеримент, който ще ви научи защо толкова много трябва да си миете ръцете. Сега, имаме малко черен пипер, сапун и вода. Черният пипер са микробите. Сега ще изсия микробите във водата, ще си топна пръстчето и ето, ето ги микробите.

И сега, ще си топна другото пръстче в сапунa, и ето как веднага микробите се махат. Пожелавам ви успешна седмица и дано скоро да се видим!

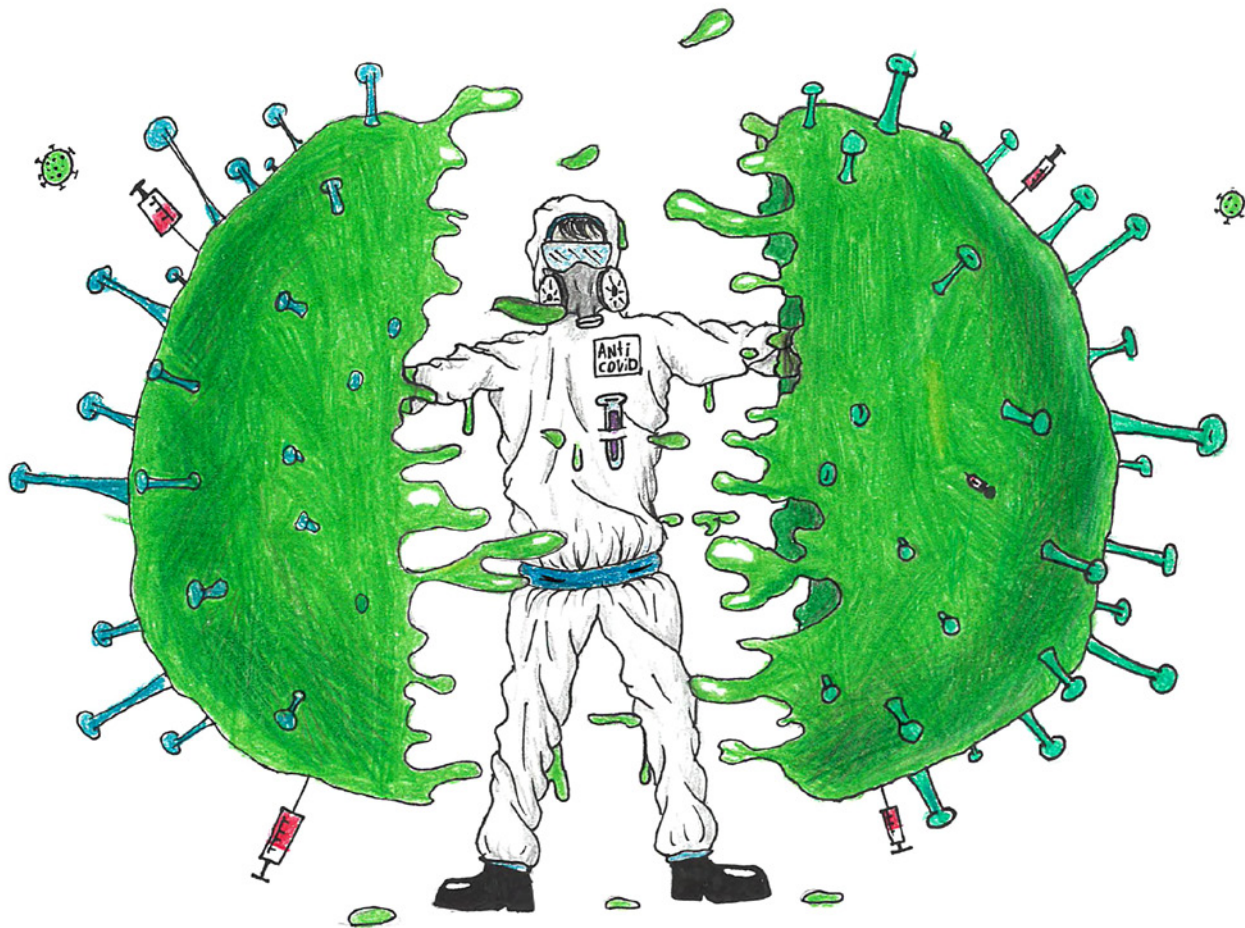
КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

РИСУНКА

Втора Възрастова група
от 11 до 13 години

I награда

Цветелин Пешев, 12 години

„Доброто ще победи“

I награда

Жаклин Христова, 12 години

II награда

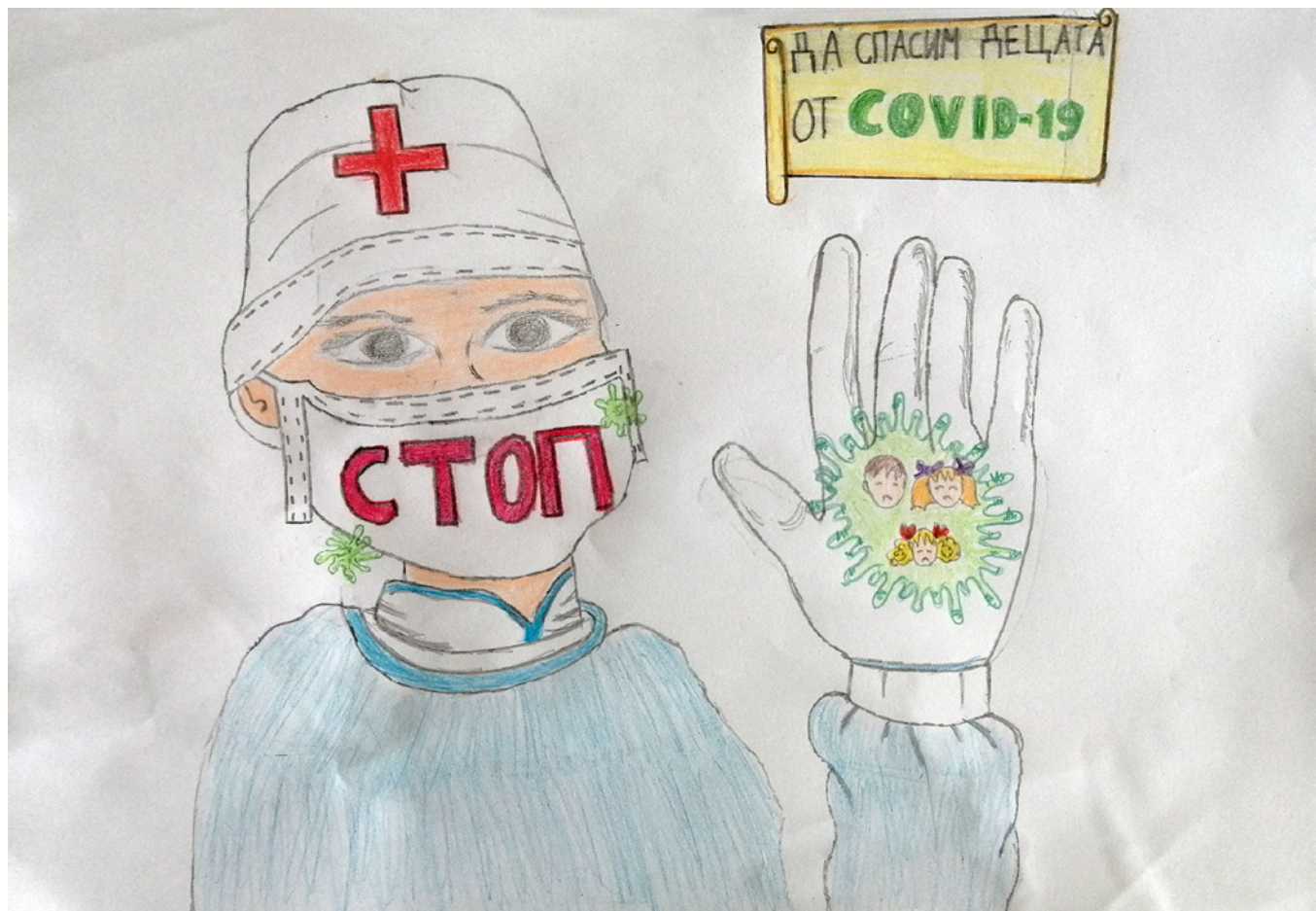
Адриана Лазарова, 13 години

„Направи добрина“

III награда

Дария Владимирова, 11 години

„Да спасим децата от Covid-19“

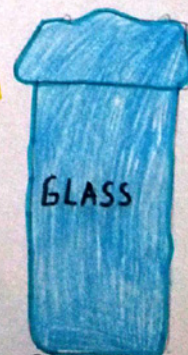
III награда

Теодора Бързилова, 11 години

Теодора Бързилова 11г

Използвайте ги с отговорна грижа!

М. 5. 2020

Теодора Бързилова 11г

„Пазете природата
Всеки ден“

КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

РИСУНКА

Трета Възрастова група
от 14 до 18 години

I награда

Виктория Василева, 16 години

„Да почувстваш и видиш доброто“

КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

ПОЩРИТЕЛНИ НАГРАДИ

Първа Възрастова група
от 5 до 10 години

Самуил Тодоров, 5 години

Рисунка, „Доброто“

Изабела Димитрова, 5 години

Рисунка, „Доброто“

Ивайла и Мартин Савови, 5 годишни

ЗА ДЕЦАТА И ЖИВОТА

Усмхни се, когато Вали,
усмхни се, когато престане,
Без да питаш кога и дали
таз усмивчица корен ще хване.

Усмхни се, не свеждай глава,
на света, и на себе си даже
и с усмивка приемай това,
дето някой глупец ще си каже.

Усмхни се, защото си тук
и преминал хиляда неволи,
ти стоиш, на живота напук
със усмивка, която не моли!

От Ангелина Цанкова

Видеоклип

Александрия Жилкова, 10 години

Рисунка, „Заедно можем“

Андреа Костова, 7 години

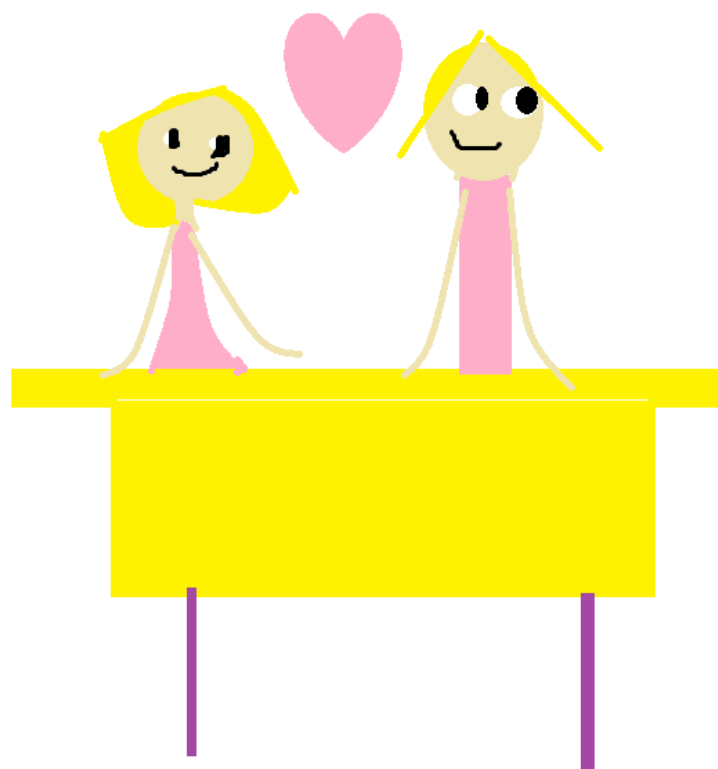
Рисунка, „Лъв и мишка“

Адриана Христова, 5 години

Рисунка

Сияна Димитрова, 8 години

Дигитална рисунка

Екатерина Дакова, 6 години

Макет

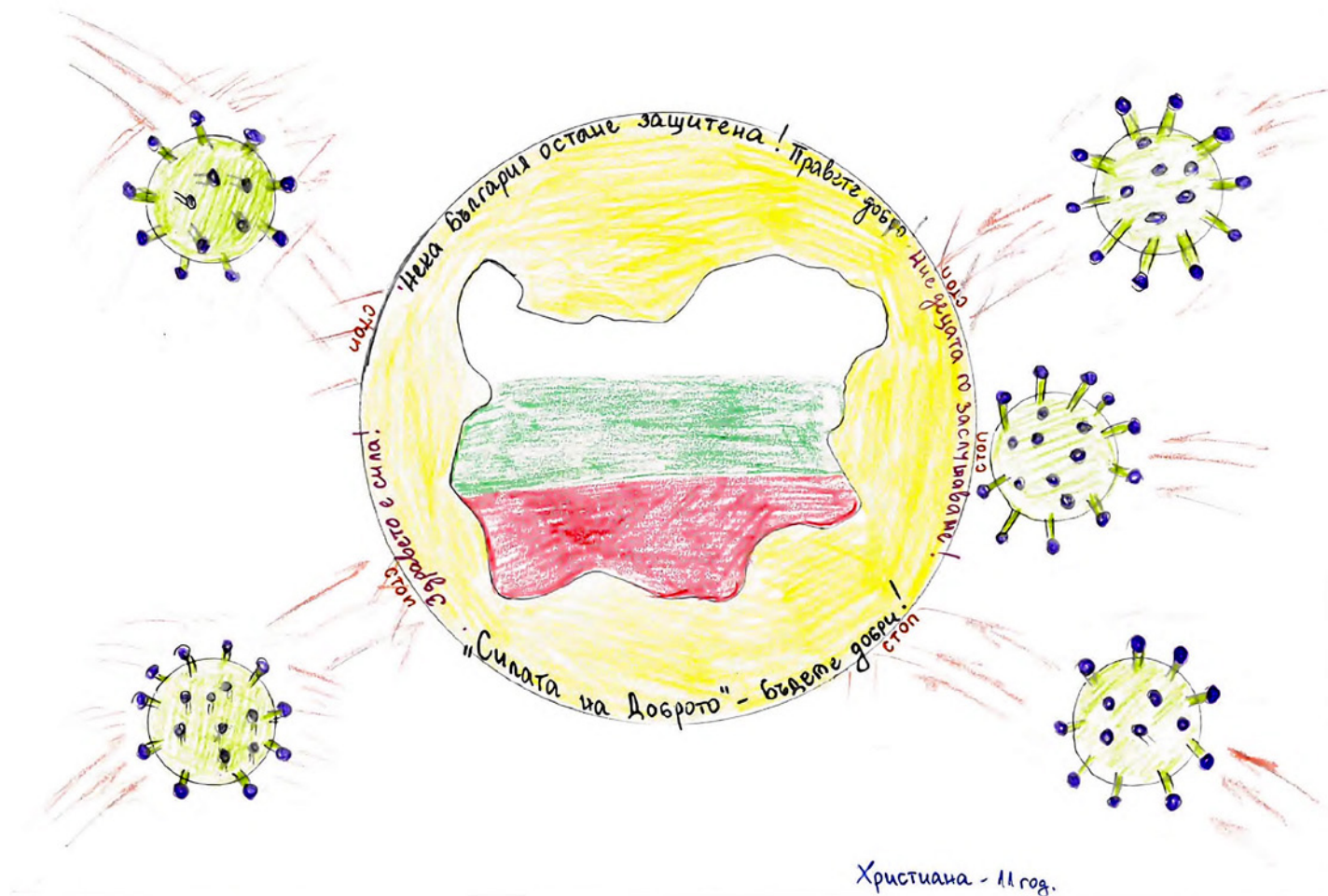

КАТЕГОРИЯ ДИГИТАЛНА ТВОРБА

ПОЩРИТЕЛНИ НАГРАДИ

Втора Възрастова група
от 11 до 13 години

Христиана Христова, 11 години

Христиана - 11 год.

Рисунка

КАТЕГОРИЯ ПИСМЕНА ТВОРБА

ПИСМЕНА ТВОРБА

Първа Възрастова група
от 5 до 10 години

I награда

Георги Пиронков, 9 години

ДОБРИЯТ БРАТ

Малък братко, чуї сега -
стига вика и крещя!
С топката не тропаї
и не чукаї по стените с твоя чук.
Блока пропищя от нас
щом решиш да даваш глас.
Баба Марга разрева,
Баба Руми онемя.
Малък братко, чуї сега -
прояви и малко доброта!
Чу ме малкото ми братче,

Взе във шепите бонбони
и реши да иска извинение
за досадното си поведение.
Стана чудо в този час и
съседите пак усмихват се на нас!
Щипят бузките му те
и повтарят: Ах, какво добро дете!
Е, видя ли мили братко,
струва си да си добър,
че вратите се отварят
и с усмивка всички отговарят!

Валери Младенов, 9 години

СИЛАТА НА ДОБРОТО

Живели някога в едно село две момчета. Те били добри приятели, но различни. Единият – Михаил, имал добро сърце. Винаги помагал на хората и животните в беда. Другият – Петко, вършил всевъзможни злини, държал се лошо с всички и добрината на приятеля му го гразнела много. Михаил поправял всички негови злини, а той се стремял да разваля всичко добро около него. Петко винаги бил гневен, вечно недоволен, бил завистлив и алчен, лъжел и мамел много.

Веднъж, както се разхождал Михаил в селото, видял, че красивата градинка на баба Донка била унищожена и цветята били стъпкани. Тази злина бил направил Петко, защото той не понасял всичко цветно и красиво, всичко, което е направено с любов и добрина. Михаил отишъл в двора на баба Донка и поправил злината на Петко, почистил градинката и насълзените очи на баба Донка се усмихнали. Михаил продължил разходката си из селото и, както си вървял, чул някъде да мяукат котенца. Спрял се до едно дърво, погледнал нагоре и видял закачена торба с котенца на дървото. Това били котенцата на учителката от училището им. Учителката била наказала Петко, защото се държал лошо със съучениците си, а за да ѝ отмъсти, той взел котенцата и ги закачил на дървото.

Михаил се покатерил и взел котенцата, така поправил и тази

злина на приятеля си. Като стигнал площада на селото, Михаил видял как един дядо се опитва да премине улицата, но му било трудно, защото Петко счупил бастуна му. Михаил се приближил, хванал дядото за ръка и му помогнал да се прибере до дома си. Когато се прибрал у дома, Михаил видял един просяк да рови в кофата за боклук. Доброто му сърце не издържало и той влязъл в отсрещния магазин. С парите, които му били за училище, купил храна на бедния човечец. Излязъл от магазина и дал торбата с храна на просяка. Бедният човек се зарадвал много на този мил жест.

С тези си добрини Михаил не спирал да кара хората да се радват и усмихват. Петко от злоба и гняв не издържал и започнал да внушава на хората, че добрините на Михаил не са безкористни и не са им от полза, ако няма изгода и печалба от тях. Хората в селото започнали да се съмняват в добрите дела на Михаил, да го обвиняват и обиждат. Но той не се отказал и продължил да прави добро, защото мислил, че само с добро хората могат да се променят и светът ще бъде по-красив и хората по-щастливи. Прощавал на хората за лошото им държане към него и се молил сърцата им да се изпълнят с доброта, любов и смиреност. Влиянието на лошотията и злобата на Петко отстъпвали. Той се отегчил и разбрал, че не може да се бори с добрата, чиста и любяща гуша на Михаил. Хората разбрали злите намерения на Петко, отблъснали го и искали да го прокудят от училището, което посещавал, защото влияел лошо на децата им. Но Михаил не го изоставил, застъпил се за него, простил му всички злини и лошото отношение. Така Петко разбрал силата на доброто и останали с Михаил завинаги не разделни и добри приятели.

Поуката е, че само с добро, любящо и чисто сърце може да направим хората и света, в който живеем, по-добри.

III награда

Габриела Маринова, 8 години

ПОМОЩ ЗА ВРАБЧЕТАТА

Беше през зимата. Навън беше натрупал дебел сняг. От небето падаха едри снежинки. Две деца стояха на прозореца и гледаха тъжно, защото беше студено и не можеха да излязат. Изведнъж забелязаха три врабчета които летяха и като че търсеха нещо. Децата дълго ги наблюдаваха. Изведнъж по-голямото дете се сети, че търсят храна. Скочи от стола, взе филийка хляб, натроши я на една дъсчица и я изнесе на терасата. Бързо влезе в стаята, за да не плаши врабчетата. След малко птичетата отидоха при трохичките и започнаха весело да кълват.

Тогава децата отидоха при баща си и го помолиха да направи къщичка за птиците, за да могат да ги хранят. Бяха много настоятелни и баща им се съгласи. След два дни къщичката беше готова. Сложиха най-различни зрънца и я закачиха на терасата.

Не след дълго първото птиче се престаши и отиде да си кълвне зрънца. Децата бяха много щастливи. Помогнаха на врабчетата да оцелеят през зимата!

Поука: Да направиш добро е лесно!

КАТЕГОРИЯ ПИСМЕНА ТВОРБА

ПИСМЕНА ТВОРБА

Втора Възрастова група
от 11 до 13 години

I награда

Владимир Иванов, 11 години

ПРИКАЗКА ЗА ДОБРОТО

Един ден ангелът се срещнал с дявола. Те видели две момчета. Едното се казвало Петко, а другото Пенчо. Петко бил лош за разлика от Пенчо, който бил много добър, но въпреки това били приятели. Дяволът предложил:

- Нека да се хванем на бас, ако спечеля, ти ще вземеш моето кралство, а ако аз спечеля – ще взема твоето.

Ангелът отвърнал:

- Добре, но аз ще определя действието - той започнал да мисли какво да бъде то. – Ще, ще, ще, а, който от двамата накара другия да се промени, да стане като него, печели.

Така момчетата растели и растели. Един ден Петко си изграл с пиратки заедно със сестра си Катерина, тогава дошъл Пенчо. Петко, като видял приятеля си, се стреснал и изпуснал една пиратка близо до крака си. Като гръмнала пиратката, ударът бил толкова силен,

че изтласкал Петко един метър на диагонал. И изведнъж разбрал, че е ужасен човек. Той отишъл при Пенчо и казал:

- Ей, Пенчо, мога ли да ти помогна с нещо?

- Повече няма да правя пакости и да бъда лош. Искам да бъда добър като теб.

И така, Петко станал добър и послушен, а ангелът управлявал и двете кралства. А дяволът пък, губейки властта над кралството си, нямал друг избор освен да стане ангел. Така и дяволът станал добър.

ПОУКА: Доброто винаги е по-силно от злото, така че правете добрини.

ПОУКА: Доброто е сила, бъди силен.

II награда

Евелислав Кръстев, 13 години

СТРУВА СИ ДА СИ ДОБЪР

Много ми се иска в реалността доброто винаги да побеждава злото, както в приказките. Искам, накъдето и да погледна, да виждам добри хора, добри постъпки, добри рекорди. Да изчезнат болестите, мизерията, гладът, мъката. Всички да сме щастливи.

За съжаление, това е невъзможно, защото малко се борим срещу злото и малко правим за победата на доброто.

Първо трябва да победим лошото в нас, нашите страхове, съмнения, гнева си. Няма по-голяма победа от това да победиш самия себе си. После да се борим за доброто около нас. Струва си да си добър.

Ученик съм в седми клас и съм член на младежката организация на БЧК в града ни. Имаме много благотворителни акции – организирахме коледен базар и дарихме средствата за сираците; събрахме хранителни продукти за Коледа и ги занесохме на бедни семейства. Извършихме много добри дела – посетихме старческия дом в Старосел, подарихме мартеници и цветя за Осми март, сега сме изработили къщичка за книги, която ще бъде поставена в центъра на града за 24 май.

Някой ще каже, че това не е достатъчно. Сигурно е така, но доброто е в малките неща, които носят радост на другите. Аз бях щастлив, когато видях как ни чакаха възрастните хора, как се радваха на изпълненията ни. Горд бях, когато съобщиха, че всеки сирак от града ни е получил по 600 лв. и знаех, че и аз съм помогнал за неговата радост. От всичко това разбрах, че аз съм щастлив, когато давам, а не когато получавам. Трябва да даваме повече, отколкото получаваме и трябва да го правим без да го афишираме.

Струва си да си добър. Това не означава, че си безхарактерен или наивен, а че притежаваш твърдостта и духовната мощ да победиш злото. Доброто е най-голямата сила. То отваря всички врати.

III награда

Преслав Василев, 13 години

СИЛАТА НА ДОБРОТО

Много хора биха казали, че приятелството и семейството е хубаво нещо. Но те не биха казали, че силата на доброто надвишава физическата сила. Всеки познава чувството да бъде обичан от семейство или да бъде приятел с някого, но тук говорим не толкова за доброто като обич, а за доброто като благородство и саможертва. Да поставиш другия пред себе си и да не очакваш нищо в замяна. За такава сила говорим.

Някой, който има много мускули, може да има здраво тяло, но това не означава, че той има и силна душа. Когато отделиш част от своята душа на друг, който има нужда от помощ, ще бъдеш възнаграден. Понякога обаче се срещат и неблагодарни хора и ако ти им помогнеш не бива да очакваш нещо в замяна. Никога не трябва. Дори и тогава ти минаваш през катарзис и цялото ти тяло и душа се зареждат с позитивна енергия, което те кара да се чувстваш добре. А този, с многото мускули, няма да му помогне, ако набие някого. Ще получи това, което иска, но той си замърсява душата и още по-лошо. За него материалното ще надделява над душевното. Кое е

просто тъжно. Заради едното задоволяване той ще падне в капан и вместо да се измъкне, ще избере по-лесния път, но и ще затъне в самота, а душата му ще остане огризана. Естествено ще е много хубаво и никога не е късно пак да тръгне по правилния път. И тогава, ако го питаме, той ще говори как се радва, че се е осъзнал достатъчно рано необходимостта от доброто и не е пропуснал важното в живота. А точно това е важното. Истински важните неща. Тези, които са важни и ще продължават да бъдат такива и след живота.

Винаги се замисляйте дали може да бъдете още по-добри. Дали може да се лишите от нещо, от което наистина нямате нужда. Всеки може да бъде още по-добър. И го правете, защото това не е слабост, а сила, която някои хора отказват, защото за тях за момента това е по-лесно. А, да бъдеш благороден и да се лишаваш, ще направи друг човек щастлив. Само дето и ти ще се чувстваш добре.

КАТЕГОРИЯ ПИСМЕНА ТВОРБА

ПИСМЕНА ТВОРБА

Трета Възрастова група
от 14 до 18 години

I награда

Деана Атанасова, 14 години

ПЕКАРНАТА

Ароматът на наскоро завалял пролетен дъжд се смесваше с издигащата се пара от топлите Вкусотици на една витрина. Пекарната на Ема и Джон беше едно от местата, което мнозина свързваха с приятни детски спомени. Атмосферата, която те лъхваше още преди да си пристъпил прага, беше смесица от миризма на канела, джинджифил и уют.

Ема и Джон отвориха пекарната преди повече от петдесет и пет години. Беше просто поредната глупава мечта, която след време се превърна в смисъла на живота им. Макар Джон вече да беше покойник, хората продължаваха да наричат това малко кътче „Пекарната на Ема и Джон“.

От пет години насам Ема приготвяше всички сладкиши съвсем сама още в ранни зори. Поддържаше цялата пекарна и се грижеше за сметките и данъците. Познаваше всеки един от клиентите си, а когато се случеше да дойде някой непознат, тя бързо си намираще общ език с него. Накратко, тя беше общителен и любезен

човек. Случваше се да забравя някои лица или имена, но знаеше, че едно никога няма да забрави. Малко момче с рижава къдрава коса и много лунички. Томи, който живееше две улици по-нагоре. Игваше при Ема всеки ден и тя го чувстваше като свой син. Понякога нямаше пари да си купи сладкиш, затова просто стоеше близо до нея и ѝ разказваше как е минал денят му. В такива дни тя го черпеше с по две парчета от любимата му торта.

Един ден момчето не се появи. Ема затвори час по-късно, надявайки се, че нейният малък другар ще се появи всеки момент, но той така и не дойде. На другия ден също не дойде, на по-другия пак не се появи. Така минаха две седмици. Всяка вечер Ема затваряше по-късно и оставяше по две парчета торта...но Томи не дойде.

Месец след това, камбанката над вратата в пекарната иззвъня с Весело грънчене и вътре пристъпи малкият Томи. Беше омърлушен и луничките по лицето му си личаха повече от всякога. Ема му сервира две кексчета и голяма чаша мляко. Томи погледна отнесено към тях и ѝ разказа какво се е случило през последния един месец.

Всичко започнало, когато фабриката в която бащата на Томи работел, фалирала и се наложило да го освободят от длъжност. Оттогава цялото семейство се издържало единствено от заплатата на майка му. Две седмици, след като баща му изгубил работата си, по-малкият му брат се разболял и много от спестените

пари дали за лекарства. Сега се справяли някак, но на Томи му било трудно да се съсредоточи върху училището.

След като приключи с разказа си, Томи бутна настрана подноса с Все още топлите кексчета и чашата с мляко, за да не се изкуши още повече. Ема познаваше родителите на Томи. Неведнъж бяха идвали тук, още в ученическите си години. Бяха големи приятели с Джон. Някакво тихо гласче подсказа на Ема какво да направи.

На другия ден отиде и ипотекира пекарната. Да, тя беше ценна за нея, но Томи ѝ беше дал нещо по-ценно. Приятелство. Парите бяха достатъчно, за да може семейството да си стъпи на краката отново.

Ема минаваше за последен път между масите в пекарната и поемаше жадно от приятния познат въздух, който ѝ носеше спомена за първото им идване тук заедно с Джон. Знаеше, че той ще е щастлив, че е постъпила така.

Близо тридесет години минаха оттогава. Ема прекара последните си години, пътувайки по света с част от парите от ипотеката. А момчето, на което помогна? Томи отдавна вече не е малко момче, има семейство и притежава една малка пекарна, която преди години откупи от банката.

Ема и Джон бяха щастливи.

II награда

Дамян Василев, 17 години

СТАРАТА ПРОПОВЕД, СТРАХЪТ, ЭФХТ? нск76@
шиожäg'vbnjiuztrfvbl, ЧУЖДОВИЩЕТО, ДАРЪТ, СЛАДКОТО,
ГОРЧИВИНАТА, ДОБРОТО

0-311, X.B., 1337-1453, 1914-1919, 1933-1945, 1947-1991, 2020

Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl. Дори не го прочетохте!
Защо? Странно е. Неразбираемо... Разбирам. Страхувате се. Кої
не би се страхувал от Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl ? Изглежда
като чуждовище – смесено, омесено, замесено, нанесено, неземно...
Какви ги говоря?! Както може да се досетите страннотията, чуждо-
вището не е нещо приятно. Доїде ли при нас, кої ли не изперква?!

Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl Вън! Вън! Най-голямата опас-
ност! Недейте ѓ се подава иначе иначе и иначе и накрая ИНАЧЕ!
Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl Вън!

Опасно, неопасно няма значение – Все чуждовище. Трябва да се
прогонва, защото не е като нас, то не е едно от нас. Не трябва
да има права, само донася ага със себе си.

Една стара стара проповед, по-стара и от по-старото.
Проповедта на страха, Ефхт? нск76@шиожяг'vbnjiuztrfvbl е В шах.
Страхът е спасител, спасител от опасности и убиец, убиец на опасности?

Но и страхът е стар. Толкова стар, колкото проповедта и колкото Ефхт? нск76@шиожяг'vbnjiuztrfvbl.

И какво му е на старото? – питате се и аз отговарям.

То ни е предало ценности и много хубости и е много ценно, но
Както любимото златно ключе на златния човек, освен да е красиво и ценно

То прави златния човек завистлив, скъперник, възлюбен, безчувствен, опасен, зъл... прави го на златно ключе.

Старото, като всичко, има две страни – първа и втора.

Първата има качества и втората също, и понякога едната носи сладко, а другата - горчивина.

По тази причина и страхът носи горчивина и сладко... и сладко със сладко, и сладко с горчивина, и горчивина с горчивина с горчивина и още много пъти горчивина. Горчивината все пак не познава граници или страни – живота може винаги да е по-горчив.

Така и старото.

Но комбинират ли се старо и страх, както може да се досетиме, има много малък шанс да се падне сладко със сладко.

А когато споменете, че една проповед е стара, стара, по-стара и от по-старото, вече сте споменали четири пъти стар. Добавете ли и страх, комбинацията сладко със сладко е несъществува-

ща, най-малкото защото не споменах, че страхът не може да носи сладко със сладко, защото не може. Питайте го сами!

На български – тази стара стара проповед, по-стара и от по-старото може да носи...

ГОРЧИВИНА

Не може да носи добро.

Добре де. И какво сега? Кое носи добро?

Спомнете си Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl. Не се плашете от него и ще донесете добро. Може да е опасно, но плашим ли се, не мислим рационално – ще го изгоним от страх и то пак ще гоїде, и пак ще е опасно.

Със силата си доброто, което ще донесете, ако не се плашите от Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl, ще успее да пребори опасното от

Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl. Ще запази доброто от него и опасното няма да се върне.

Силата на доброто обработва Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl, Все едно го заразява, така че и то после се превръща в добро.

Силата на доброто е силата, която обединява нас и Эфхт? нск76@шиожäg'vbnjiuztrfvbl.

Силата на доброто е силата, която анализира опасностите и ги преборва.

Силата на доброто е силата, която помага на уязвимите.

Силата на доброто е силата, която кара съществата да продължават доброто.

Така силата на доброто кара обществата да процъфтяват, продължават и да създават.

В трудни времена и винаги трябва да вършим добро, което носи сладко със сладко. И колкото да не сме доволни от това, че не може да ни донесе сладко със сладко със сладко и следователно ди-абет, трябва да го правим, защото иначе Проповедта на страха ще ни донесе горчивина с горчивина с горчивина и очите ни ще парят от горчивина. И не трябва да се страхуваме от Ефхт? нск76@ шиожäg'vbnjiuztrfvbl, защото чуждовището е дар, който рядко ни носи горчивина, а по-често сладко. Но когато ни носи горчивина, то пак е дар, защото тогава, елиминираме ли опасностите, сме превърнали горчивината в сладко.

III награда

Христомир Иванов, 17 години

ДОБРОТО

Силата на доброто е у всички нас,
ако някой не вярва, да се хванем на бас.
Има у всеки, знам, капка човечност,
съпричастие, състрадание и сърдечност.
Любовта, разбира се, е не на последно място -
при някои тя е нещо тепърва предстоящо.

А на медиците трябва да сме благодарни,
покрай случващите се събития коварни.
Този вирус не трябва да ни спира,
дори и с мисълта, че много хора той прибира.
Ако взаимно се подкрепяме в тези времена,
съвсем скоро COVID-19 ще развява бели знамена.

Никога не се предаваме на злото,
това трябва да бъде нашето мото.
Ала не бива да бъдем алчни като дявол
и да искаме за всичко някой нещо да ни е давал.
Доброто просто ни е дадено от Бог,
затова то е необикновено и няма друг аналог.

Образът му трябва да го пазим,
а не да го подминаваме и газим.
Бързо и неусетно времето минава,
но никои от нас не бива да се предава.
Разбира се, доброто винаги ще победи,
само и единствено на злото то ще навреди!

От опит знам, че всичко на света се връща,
и от лошо към добро може да се преобръща.
Тази мисъл трябва да ни е в главата
и спокойно да ни бъде на душата.
Особено ако гадно се почувстваш ти,
Взemi това стихотворение и пак го прочети!

Творбите в тази книжка са създадени от участници в първия онлайн конкурс за децата на служителите от Група ГЕОТЕХМИН „СИЛАТА НА ДОБРОТО“.

Геотехмин ООД благодари на младите творци за проявеното старание, за таланта и въображението, с които показват какво е за тях Доброто.

 ГЕОТЕХМИН GEOTECHMIN

2020 г.